

Οὐδέν γάρ ἀνθρώποισιν οἶον ἀργυρος
κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε...
πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν...
Σοφοκλῆς (Ἀντιγόνη)

Τους τελευταίους μήνες, ένα από τα θέματα που απασχόλησαν και εξακολουθούν να απασχολούν τα μέσα επικοινωνίας και την κοινή γνώμη ήταν και είναι ο διαγωνισμός για τη χορήγηση τεσσάρων αδειών λειτουργίας σταθμών τηλεόρασης πανελλαδικής εμβέλειας. Πρωτοφανής, επιάρεται η κυβέρνηση, διαδικασία η επιλεγείσα · και αδιάβλητη. Πρωτοφανής ναι. Θετικό ή αρνητικό; Αδιάβλητη, ίσως, η ταπεινωτική διεξαγωγή. Τρύπια –κόσκινο- η σύλληψη και ο σχεδιασμός. Αμέσως μία επιφύλαξη: Ως βασικό, ή μάλλον μοναδικό, κριτήριο επιλογής ορίσθηκε το ύψος της οικονομικής προσφοράς. Κανένα ποιοτικό κριτήριο. Καμία εγγύηση για τις απαιτούμενες από το Σύνταγμα ποιοτικές προϋποθέσεις (άρθρο 15, παρ. 2). Γιατί;

Με τη διεξαγωγή του διαγωνισμού κορυφώνονται τα περίεργα. Αμέσως-αμέσως το ύψος των προσφορών ξεπέρασε κατά πολύ κάθε πρόβλεψη · κάθε προσδοκία. Πολύ περίεργο! Αινιγματικό! Θα εισπραχθούν συνολικά για τις τέσσαρες άδειες 246 εκατομμύρια ευρώ. Μήπως κάποιος έφθασαν τόσο ψηλά με την πρόβλεψη ότι η όλη διαδικασία θα καταρρεύσει με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας; Ρωτάω: Για να παρασύρουν τους άλλους; Ο Ιβάν Σαββίδης “λαγός” σε κούρσα. Το ομολόγησε. Μήπως και άλλοι; Άλλο ερώτημα. Ο ANT1 και ο ΣΚΑΪ, τους γνωρίζουμε. (Με τα καλά τους και με τα ανάποδά τους). Έχουν αποσβέσει, ύστερα από τόσα χρόνια λειτουργίας, τις δαπάνες εγκαταστάσεως (πολλών εκατομμυρίων, εικάζω). Οι άλλοι δύο; Οι κύριοι Ιωάννης Βλαδίμηρος Καλογρίτσας και Βαγγέλης Μαρινάκης με ποια λογική προσέφεραν τα ποσά που προσέφεραν;

Το χρήμα που κυκλοφορεί ανά την οικουμένη έχει ορισμένα γνωστά χαρακτηριστικά... Συμπεριφέρεται λογικά (άρα είναι δυνατή η πρόβλεψη). Έχει μία μεγάλη διαστροφή. Θέλει πάντα να αβγατίζει. Είναι το μόνο κίνητρο δραστηριοποίησής του. Κατά τα άλλα, δεν έχει πατρίδα (κοινοτοπία), ούτε χρώμα · δεν έχει προλήψεις, προκαταλήψεις και ιδεολογία · δεν έχει ενδοιασμούς, δισταγμούς και ντροπαλοσύνες. Ένα του ελάττωμα: Κάποτε-κάποτε βρομοκοπάει και ζέχνει (δύσκολο να καταλάβεις από πού). Ακόμα καμιά φορά συμπεριφέρεται αλλόκοτα · με μεγάλη γαλαντομία προς φιλικές παρτιτούρες · μέχρις αυτοθυσίας. ‘Πανουργίας έδειξεν ανθρωποις έχειν...’ (Δείχνει [το χρήμα] τους ανθρώπους να ενεργούν με πανουργία...)

Υπήρξε η εποχή της χαβιαρόπιτας. Την εμοιράζονταν αρκετοί συνδαιτημόνες. Ασχέτως πεπιοθήσεων. Καλοί και κακοί. Φίλοι και αντίπαλοι. Με γειά τους και χαρά τους. Ομοτράπεζοι: ο Λεβέντης (κανάλι 67) και το κ.κ.ε. (τηλεοπτικός σταθμός 902). Τώρα η προς διανομή πίτα είναι μία ανάλατη κολοκυθόπιτα. Η διαφημιστική δαπάνη έχει συρρικνωθεί απίστευτα. Αξίζει η διεκδίκηση τη δαπάνη, τον κόπο, την ταπείνωση (τρεις μέρες κλεισμένοι στο φρέσκο) ; Ωμή απάντηση του χρήματος ένα εμφαντικό όχι.

Συνέχεια παραλογισμών: Κατά ποια οικονομική λογική το ίδιο αγαθό την ίδια χρονική στιγμή αγοράζεται από τέσσαρους διαφορετικούς αγοραστές σε τέσσαρες διαφορετικές τιμές (διαφορές μεταξύ τους έως και 74%); Με αφετηρίες τόσο άνισες οικονομικά πώς είναι δυνατόν να συναγωνισθούν έντιμα! “Το τίμημα ήταν απροσδόκητα υψηλό”, λέει ο πρωθυπουργός · καμαρώνοντας. Φανταστικό· λέω εγώ. Γιατί; Αναρωτιέται ο απλός νουνεχής πολίτης. (Η πλειοδοσία άρχισε από τρία εκατομμύρια!). “Εξέπληξε την κυβέρνηση”, είπε ο αρμόδιος υπουργός. Δεν είναι

αφύσικο να εκπλήσσει μία κυβέρνηση για τις συνέπειες των ενεργειών της; Αναρωτιέται ο απλός νουνεχής πολίτης. Τέτοια αδαημοσύνη, ποιος να τη φανταστεί! Ή είναι κάτι άλλο; Μήπως με κάποιους τα κουβέντισαν από πριν; Quid pro quo. Do ut des.

Ο κύκλος εργασιών των εταιρειών τηλεόρασης πανελληνίας εμβέλειας είναι κατά μονάδα τα τελευταία χρόνια κάτω (σε πολλές περιπτώσεις πολύ κάτω) των 65 εκατ. ευρώ. Για ένα τέτοιο αντικείμενο το χρήμα δικαιολογεί τη διάθεση 52,6 και 73,9 εκατ. μόνο για την άδεια λειτουργίας; Ποιο το ύψος των απαιτούμενων κεφαλαίων για την εγκατάσταση; Ποιο το κόστος λειτουργίας; Οι λειτουργούσες εταιρείες τα τελευταία χρόνια δεν έχουν κέρδη. Ούτε ποτέ είχαν αξιόλογα. Ποια η επιχειρηματική λογική;

Ο κύριος Ιωάννης Βλαδίμηρος Καλογρίτσας είχε δυσκολίες να εξασφαλίσει την εγγυητική επιστολή. Την κατέθεσε εκπρόθεσμα. (Ω του θαύματος! έγινε δεκτή!). Ο πατέρας Χρήστος Καλογρίτσας είναι μεγαλοεργολάβος δημόσιων έργων. Η απόκτηση τηλεοπτικής άδειας δεν συνιστά ξεκάθαρη περίπτωση διαπλοκής; (Το τρίγωνο “Δημόσιο – δημόσιες εργολαβίες – κανάλι τηλεόρασης” συνιστά κατά γράμμα εφαρμογή των αιτημάτων της διαπλοκής· τολμώ να ισχυριστώ). Ο άλλος προσφάτως επισκέφθηκε το Μέγαρο Μαξίμου και τον περασμένο Ιούλιο την πρόεδρο του Αρείου Πάγου. “Ελεύθερος με εγγύηση 200.000 ευρώ και περιοριστικούς όρους ο Μαρινάκης” (τίτλος του Αθηνάϊκου Πρακτορείου Ειδήσεων, 18 Ιουνίου 2015). Οι περιοριστικοί όροι: Απαγόρευση ενασχόλησης με το ποδόσφαιρο και υποχρεωτική εμφάνιση δύο φορές το μήνα στο αστυνομικό τμήμα του τόπου κατοικίας του.

Θα καταλήξω με την υπόμνηση της προειδοποίησής του ευρωβουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Κώστα Χρυσόγονου: «Ως καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου σας λέω ως ζήτημα αρχής ότι οι τηλεοπτικές άδειες δεν μπορεί να έχουν μόνο οικονομικά κριτήρια, αλλά και άλλα κριτήρια τα οποία να θωρακίζουν τον δημόσιο βίο της χώρας απέναντι στον κίνδυνο να βρεθούν Μέσα Ενημέρωσης υπό τον έλεγχο προσώπων, τα οποία για παράδειγμα να σχετίζονται με το οργανωμένο έγκλημα. Θα πρέπει να διασφαλίσουμε ότι στη δημοκρατία της Κολομβίας δεν θα βρεθούν σε θέσεις κλειδιά τα πρωτοπαλίκαρα του Πάμπλο Εσκομπάρ» (ΣΚΑΪ, 20 Ιουλίου 2016), [Σημ. Εσκομπάρ· Κολομβιανός εγκληματίας αναφερόμενος συχνά ως “βασιλιάς της κοκαΐνης»]. Συμπληρώνει, εντελώς πρόσφατα: «Δεν είναι δυνατόν να μείνει απροστάτευτο το τηλεοπτικό πεδίο και ο δημόσιος βίος της χώρας απέναντι σε τυχόν προσπάθειες διείσδυσης του οργανωμένου εγκλήματος στον χώρο αυτό» (ΑΘΗΝΑ 9.84, 31 Αυγούστου 2016).

Ο νοών νοείτω. Το χρήμα σε διάθεση γαλαντομίας· Χουβαρντοσύνες! “Με κάποιο αντάλλαγμα ασφαλώς”· ξελαρυγγιάζεται, από το βάθος της σκηνής, η καχυποψία. Γιατί μεταξύ των πολλών (καλών;) συνεπειών της διακυβερνήσεως των Συριζανέλων (υπό την εμπνευσμένη και ρηξικέλευθη καθοδήγηση των πνευματικών δίδυμων αστέρων Τσίπρας-Καμμένος!) είναι η μετάλλαξή μας σε καχύποπτους δέκτες. Στην προσωπική μου περίπτωση, αποτέλεσμα ετούτο το κείμενο. Και πομποί, δηλαδή, καμιά φορά.

4 Σεπτεμβρίου 2016